

**თბილისის სააპელაციო სასამართლო
გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა
საქართველოს სახელით**

საქმე №2ბ/5327-17

18 იანვარი, 2018 წელი
თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლო
სამოქალაქო საქმეთა პალატა**

**თავმჯდომარე - ქეთევან დუგლაძე
მოსამართლეები: ანა გოგიშვილი
ლევან გვარამია
სხდომის მდივანი - ოთარ ბუკია**

აპელანტი - ლ----ა ხა-----ი
წარმომადგენელი - ნა-----ი ბ-----ილი

მოწინააღმდეგე მხარე - ა-----
წარმომადგენელი - თ-----

მოპასუხე - ნოტარიუ-- ნ-----ე

დავის საგანი - სამკვი--როს ფაქტობრივი ფლობით მიღების ფაქტის დადგენა,
სამკვი--რო მოწმობის ნაწილობრივ ბათილად ცნობა, მემკვი--რედ და
მესაკუთრედ ცნობა

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - თბილისის საქალაქო სასამართლოს
სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 10 ივლისის გადაწყვეტილება

1. აპელანტის მოთხოვნა

გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება და სააპელაციო სასამართლოს მიერ
ახალი გადაწყვეტილების მიღება

2. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება

გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 10 ივლისის გადაწყვეტილებით ა-----ს სარჩელი დაკმაყოფილდა: შევი--ა ცვლილება ნოტარიუს ნ-----ის მიერ 2008 წლის 01 ივლისს გაცემულ N2- 5-- სამკვი--რო მოწმობაში და ა----- ცნობილ იქნა 1--- წლის 1- ი-----ს გარდაცვლილი ივ-----ს დანაშთი ქონების, მდებარე თ-----ი, აწ-----ს ქუჩა N1-, მიწის (უძრავი ქონების) საკადასტრო კოდი: N0-----.0--, ამჟამად ლ----ა ხა-----ის სახელზე რიცხული საცხოვრებელი სახლის $\frac{1}{2}$ ნაწილის მესაკუთრედ.

დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

პირველი ინსტანციის სასამართლომ უდავოდ მიიჩნია შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. ლ----ა ხა-----ი, მშობლებთან ერთად ცხოვრობდა სადავო საცხოვრებელ სახლში მდებარე - თ-----ი, აწ-----ს ქ.N#1-. მამის, ხოლო შემდეგ დედის გარდაცვალების შემდეგ მან შვილებთან ერთად გააგრძელა ზემოაღნიშნულ მისამართზე მდებარე ქონების ფლობა და სარგებლობა.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებას:

- მხარეთა ახსნა -განმარტება (იხ. სასამართლო სხდომის ოქმი).

2.2. ი---ე ას-----ის გარდაცვალების შემდეგ 6 თვის ვადაში, აი--ა ავ-----ს მამის სამკვი--რო ქონების მიღების მიზნით სამკვი--რო მოწმობის მისაღებად სანოტარო ორგანოსათვის განცხადებით არ მიუმართავს.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა -განმარტება (იხ. სასამართლო სხდომის ოქმი);

2.3. ლ----ა ხა-----ს, 201- წლის 22 მაისამდე მამის სამკვი--რო ქონების მხოლოდ მის სახელზე საკუთრების უ---ების აღრიცხვის შესახებ ინფორმაცია, აი--ა ავ-----ისათვის არ მიუწოდებია.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა -განმარტება (იხ. სასამართლო სხდომის ოქმი);

პირველი ინსტანციის სასამართლომ საქმეზე დაადგინა შემდეგი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები:

2.4. ი---ე ას-----ი გარდაიცვალა 1--- წლის 1- ი-----ს.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებას:

- სამკვი--რო მოწმობა (ს.ფ. 1--18).

2.5. ი---ე ას-----ის პირველი რიგის მემკვი--რეებს წარმოადგენენ: მეუღლე ჟ---
-----, შვილები - ა----- (ქორწინებამდელი გვარი - ას-----ი) და ლ---
ა ხა-----ი;

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- დაბადების მოწმობა (ს.ფ. 21);

- ქორწინების მოწმობა (ს.ფ. 22-23);

-სამკვი--რო მოწმობა (ს.ფ.1--18)

-მხარეთა ახსნა -განმარტება (იხ.სარჩელი, შესაგებელი, სხდომის ოქმი)

2.6. ივ-----ს გარდაცვალებისას მის სახელზე ირიცხებოდა უძრავი
ქონების მდებარე თ-----ი, აწ-----ს ქ.1-, 1/10 ნაწილი.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებას:

-ცნობა -დახასიათება (ს.ფ.9-10)

2.7. ჟ----- გარდაიცვალა 2000 წლის 1- ივლისს.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებას:

-გარდაცვალების მოწმობა (ს.ფ. 20)

2.8. ი---ე ას-----ის სამკვი--რო ქონებაზე, მამკვი--რებლის კუთვნილ წილზე
სახლთმფლობელობი--ან მდებარე ქალაქი თ-----ი, აწ-----ს ქ.№1-, ლ---ა ხა-----
ის სახელზე, ნოტარიუს ნ.გა---ს მიერ 2008 წლის 01 ივლისს გაიცა
კანონისმიერი სამკვი--რო მოწმობა, რეესტრში რეგისტრაციის №2---, რომლის
საფუძველზეც სამკვი--რო მოწმობის მიმღები პირი აღირიცხა სადავო ქონების
მესაკუთრედ.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებებს:

- სამკვი--რო მოწმობა (ს.ფ. 1--18);

- ამონაწერი საჯარო რეესტრი--ან (ს.ფ. 6-7).

2.9. ა-----ს წარმომადგენლის, თ-----ს მიერ 201- წლის 23 მაისს
ნოტარიუს ნა-----ა გა---ს მიერ წარდგენილი წერილობითი განცხადების
პასუხად, ამავე წლის 24 მაისს ეცნობა, რომ სამკვი--რო მოწმობა გაცემულია ლ---
ა ხა-----ის სახელზე .

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებას:

-წერილის პასუხი (ს.ფ. 64)

2.10. ნოტარიუს ნა-----ა გა---ს მიერ 201- წლის 01 ივნისს მიღებული სანოტარო

მოქმედების შესრულებაზე უარის შესახებ დადგენილების (რეესტრის №1-0-----) მიხედვით, აი--ა ავ-----ს უარი ეთქვა 1--- წლის 1- ი-----ს გარდაცვლილი ი---ე ას-----ის დანაშთ ქონებაზე, 2008 წლის 01 ივლისს გაცემულ კანონისმიერ სამკვი--რო მოწმობაში (რეესტრის №2----) ცვლილებების შეტანასა და მის სახელზე სამკვი--რო მოწმობის გაცემაზე.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებას:

-სანოტარო მოქმედების შესრულებაზე უარის შესახებ დადგენილება (ს.ფ.65-66).

2.11. აი--ა ავ-----ი 1-80 წლის 03 დეკემბრი--ან რეგისტრირებულია მისამართზე ქალაქი თ-----ი, ლ-----ს დასახლება, მ---- კვარტალი, კ-----, ბინა 3-.

სასამართლო დაეყრდნო შემდეგ მტკიცებულებას:

-საინფორმაციო ბარათი (ს.ფ.72-73)

2.12. აი--ა ავ-----მა, მამის - ივ-----ს გარდაცვალების, 1--- წლის 1- იანვრის შემდეგ, 6 თვის ვადაში, ფაქტობრივი ფლობით მიიღო სამკვი--რო, რაც გამოიხატა იმაში, რომ მამკვი--რებლის გარდაცვალებისას საცხოვრებელ სახლში იმყოფებოდა და მიცვალებულს, ასევე სახლთმფლობელობას უპატრონა მხოლოდ მან, ორმოცის გასვლის შემდეგ გადაეცა მოძრავი ნივთები: ჭალი, სხვადასხვა სახეობის ჭურჭელი, ოქროს საყურეები.

აღნიშნულის შეფასების საფუძველს სასამართლოს აძლევს საქმეზე დადგენილი შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

მხარეთა მიერ უდავოდაა მიჩნეული ფაქტობრივი გარემოება იმის თაობაზე, რომ ი---ე ას-----ის გარდაცვალების დღეს მოჰასუხე ლ-----ა ხა-----ი საქართველოში არ იყო, იგი ჩამოვი--ა რუსეთის ფედერაცია--ან მამის დაკრძალვამდე, შესაბამისად, 1--- წლის 1- იანვრისათვის უძრავ ქონებაში მდებარე თ-----ი, აწ-----ს ქ.№1- იმყოფებოდა ა-----, მან განახორციელა მიცვალებულის პატრონობა, რაც ქმნის იმ ვარაუდის დაშვების შესაძლებლობას, რომ იგი დაეუ---- ა სიცოცხლეში ი---ე ას-----ის სარგებლობაში არსებულ, სადავო საცხოვრებელ სახლში განთავსებულ მოძრავ ნივთებს. საქმეში არ არის წარმოდგენილი რაიმე სახის მტკიცებულება, რაც დაადასტურებდა იმ გარემოებას, რომ აი--ა ავ-----ს არ ჰქონია ნება მიეღო მშობლების სამკვი--რო ქონება.

მოსარჩელის მოწმის გ----- ს-----ის განმარტებით, იგი კარგად იცნობდა ი---ე ას-----ს, ახსოვს მისი გარდაცვალების თარიღი, ვინაი--ან ემთხვევა უ-----ის ნ-----ის დღესასწაულს. იგი არის ხელოსანი და ი---ე ას-----ის „დამარხვის შემდეგ“ პერიოდში, მძახლის, დ----- ავ-----ის თხოვნით, ჩამოვი--ა ჭალი, რომელიც ამ უკანასკნელის მითითებით „იყო სიმამრის მხრი--ან“. გ----- ს-----მა არ იცის იყო თუ არა ნივთი მამკვი--რებლის სიცოცხლეში ნაჩუქარი. მამკვი--რებლის გარდაცვალება--ან 6 თვის ვადაში დებს შორის სამკვი--რო ქონების გაყოფის ფაქტს ადასტურებს ოჯახის მეზობელი და ნათესავი მოწმე ს-----ა დ-----

--ი, რომლის განმარტებით, „ დებმა მამა რომ გარდაიცვალა გაიყვეს ლ--სტრა, ყავის სერვიზი, ჩეხური სადილის სერვიზი, ჩაის სერვიზი... დედა რომ გარდაიცვალა აი--ას შეხვდა საყურეები, ცეფები და ბეჭედი“. ამასთან, საქმის მასალებით არ იკვეთება აღნიშნულ მოწმეთა დაინტერესება საქმის შედეგით და ასევე, ჩვენების გასაქარწყლებლად სასამართლო მხედველობაში ვერ მიიღებს მოპასუხის მოწმეთა განმარტებებს, ვინაი--ან ისინი არ ფლობენ კონკრეტულ და ზუსტ ინფორმაციას ზემოხსენებულ მოძრავ ნივთებთან მიმართებით.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლის თანახმად, სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს სასამართლო სხდომაზე მათს ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ. მოსაზრებები, რომლებიც საფუძვლად უდევს სასამართლოს შინაგან რწმენას უნდა აისახოს გადაწყვეტილებაში.

მტკიცების ტვირთის მხარეთა შორის სწორად გადანაწილებას არა მარტო საპროცესო - სამართლებრივი, არამედ არსებითი მატერიალურ - სამართლებრივი მნიშვნელობაც გააჩნია, ვინაი--ან მხარის მიერ ამ მოვალეობის შეუსრულებლობას ან არაჯეროვნად განხორციელებას , შედეგად მოჰყვება ამავე მხარისათვის უარყოფითი, არახელსაყრელი შედეგი.

სასამართლომ განმარტა, რომ საპროცესო კოდექსი, აწესებს მტკიცების განაწილების სტანდარტს, თუმცა თითოეული მტკიცებულების შეფასებას, სასამართლოს შინაგან რწმენას უკავშირებს. მიუხედავად იმისა, რომ სასამართლოს შინაგანი რწმენა განპირობებულია სუბიექტური კრიტერიუმით, აღნიშნული პრინციპი არ არის შეუზღუდავად უზრუნველყოფილი და უნდა ეფუძნებოდეს მტკიცებულებათა ყოველმხრივ და სრულ გამოკვლევას. მხარეთა შორის მტკიცების ტვირთი განაწილებულ უნდა იქნეს იმგვარად, რომ მოსარჩელესა და მოპასუხეს უნდა დაეკისროთ იმ ფაქტების დამტკიცება, რომელთა მტკიცება მათთვის ობიექტურად შესაძლებელია.

დასკვნები სამართლებრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

2.13. სამოქალაქო კოდექსის 131-ე მუხლის თანახმად, სამკვი--რო იხსნება პირის გარდაცვალების შედეგად. ამავე კოდექსის 1320-ე მუხლის შესაბამისად, სამკვი--როს გახსნის დროდ ითვლება მამკვი--რებლის გარდაცვალების დღე, ხოლო 1328-ე მუხლის პირველი ნაწილით, სამკვი--რო (სამკვი--რო ქონება) შეიცავს მამკვი--რებლის როგორც ქონებრივი უფლებების (სამკვი--რო აქტივი), ისე მოვალეობების (სამკვი--როპასივი) ერთობლიობას, რომელიც მას ჰქონდა სიკვდილის მომენტისათვის.

სამოქალაქო კოდექსის 1336-ე მუხლის თანახმად, კანონით მემკვი--რეობის დროს თანასწორი წილის უფლებით მემკვი--რეებად ითვლებიან პირველ რიგში –

გარდაცვლილის შვილები, მეუღლე, მშობლები. შვილიშვილები კანონით მემკვი--რედ ჩაითვლებიან, თუ სამკვი--როს გახსნის დროისათვის ცოცხალი აღარ არის მათი მშობელი, რომელიც მამკვი--რებლის მემკვი--რე უნდა ყოფილიყო და თანასწორად იღებენ იმ წილს, რომელიც კანონით მემკვი--რეობის დროს მათ გარდაცვლილ მშობელს ერგებოდა.

მოცემულ შემთხვევაში დადგენილია, რომ ი---ე ას-----ის გარდაცვალებით 1---წლის 1- ი-----ს გაიხსნა სამკვი--რო. მის კანონით პირველი რიგის მემკვი--რეებს წარმოადგენენ მეუღლე - ჟ-----, შვილები _ ა----- და ლ----ა ხა-----ი.

დადგენილია ასევე, რომ ივ-----ს გარდაცვალებისას სამკვი--რო მასას წარმოადგენდა უძრავი ქონების მდებარე თ-----ი, აწ-----ს ქ.1-, 1/10 ნაწილი.

სამოქალაქო კოდექსის 1421-ე მუხლის თანახმად, მემკვი--რის მიერ სამკვი--რო მიღებულად ითვლება, როდესაც იგი სამკვი--როს გახსნის ადგილის სანოტარო ორგანოში შეიტანს განცხადებას სამკვი--როს მიღების შესახებ ან ფაქტობრივად შეუდგება სამკვი--როს ფლობას ან მართვას, რაც უდავოდ მოწმობს, რომ მან სამკვი--რო მიიღო. თუ მემკვი--რე ფაქტობრივად შეუდგა სამკვი--როს ნაწილის ფლობას, ითვლება, რომ მან მთლიანად მიიღონ სამკვი--რო, რაშიც უნდა გამოიხატებოდეს და სადაც არ უნდა იყოს იგი. ამავე კოდექსის 1424-ე მუხლით, სამკვი--რო მიღებული უნდა იქნეს ექვსი თვის განმავლობაში სამკვი--როს გახსნის დღი--ან .

ზემოაღნიშნული ნორმის შინაარსი--ან გამომდინარეობს , რომ სამკვი--როს მიღების ფაქტის დასადასტურებლად საჭიროა, ან სამკვი--როს გახსნის დღი--ან ექვსი თვის განმავლობაში სანოტარო ორგანოსათვის განცხადებით მიმართვა , ანდა სამკვი--რო ქონების ფაქტობრივი ფლობა და დაუფლება; ანუ აღნიშნული ნორმა იმპერატიული დანაწესის სახით ადგენს დროს, რომლის განმავლობაშიც მემკვი--რემ უნდა გამოთქვას სამკვი--როს მიღების სურვილი. სამკვი--როს მისაღებად საჭირო მოქმედებები (სამკვი--როს ფაქტობრივი ფლობა და მართვა, განცხადების შეტანა სანოტარო ორგანოში) შესრულებული უნდა იქნეს ექვსი თვის განმავლობაში. დადგენილი ვადის გაშვების შემთხვევაში მემკვი--რე, როგორც წესი, კარგავს სამკვი--როს მიღების უფლებას. ამდენად, იმისათვის, რომ აღნიშნული ნორმით დარეგულირდეს განსახილველი ურთიერთობა, სამკვი--როს გახსნი--ან ექვსი თვის განმავლობაში მემკვი--რე ფაქტობრივად უნდა დაეუფლოს ქონებას ან მართოს იგი. სასამართლო აღნიშნავს, რომ სამკვი--როს მიღება არის ცალმხრივი გარიგება, რაც იმას ნიშნავს, რომ მემკვი--რის მოქმედებები უნდა მიუთითებდნენ მემკვი--რის ნებაზე სამკვი--როს მიღების შესახებ.

ზემოაღნიშნული ნორმის ანალიზი ცხადჰყოფს, რომ უნდა არსებობდეს მემკვი--რის მიერ სამკვი--როს მიღების ნება და სამკვი--როს მიღების მიზნით განხორციელებული მოქმედებების არსებობის ფაქტი, რომლებიც თავის მხრის

ადასტურებენ სამკვი--რო ქონების ფლობასა და მართვას. ასეთად კი მიიჩნევა მამკვი--რებლის გარდაცვალების შემდეგ მემკვი--რის ცხოვრება იმავე საცხოვრებელ სახლში და სხვა. სამკვი--რო მიღებულად ჩაითვლება იმ შემთხვევაშიც, როდესაც მემკვი--რე არ ფლობს მამკვი--რებლის ნივთებს, მაგრამ მისი მოქმედები--ან დასტურება, რომ სამკვი--როს თავისად მიიჩნევს, რაც შეიძლება გამოიხატებოდეს გადასახადების გადახდაში, დამქირავებლისათვის ქირის გადახდევენებაში, თხოვნებაში და ა.შ.

სამკვი--როს გახსნის შედეგად მემკვი--რეობის მიღებისათვის მხოლოდ მემკვი--რეობის უფლების ქონა საკმარისი არ არის, ანუ მხოლოდ უფლების არსებობა არ წარმოშობს იური--იულ შედეგს. აღნიშნული უფლების სარეალიზაციოდ აუცილებელია კონკრეტული მოქმედების განხორციელება - მემკვი--რეობის მიღება. მემკვი--რეობის სამართალი სამკვი--როს მიღების ორ ფორმას იცნობს - მემკვი--რეობის მიღებას უფლებამოსილ თანამდებობის პირთან ნების გამოხატვითა და ფაქტობრივი დაუფლებითა და მართვით. სასამართლო განმარტავს, რომ სამკვი--რო ქონების ფაქტობრივად დაუფლების შემთხვევაში, ცალსახად უნდა იკვეთებოდეს პირის ნება სამკვი--როს მიღებისა, რაც გულისხმობს სამკვი--რო ქონების ფლობას და სარგებლობას, როგორც საკუთარისა.

სამართლებრივი ბუნებით სამკვი--როს მიღება ცალმხრივი გარიგებაა, რომელიც გამოხატავს მემკვი--რის მიერ სამკვი--როს მიღების სურვილს, მემკვი--რის ნებას გახდეს სამკვი--რო ქონების მესაკუთრე. სამკვი--როს ფაქტობრივი ფლობა და მართვა შეიძლება სხვადასხვა გზით განხორციელდეს, კერძოდ მემკვი--რის ცხოვრებით მამკვი--რებლის საცხოვრებელ სახლში, სამკვი--რო ქონების მოვლა - პატრონობით, მამკვი--რებლის ნივთების როგორც საკუთარის მიღებითა და განკარგვით, სამკვი--როს ფაქტობრივი მართვით, მამკვი--რებლის კუთვნილი ფასიანი ქაღალდებისა და საბანკო ანგარიშების დაუფლებით, სამკვი--როს გახსნის შემდეგ სამკვი--რო ქონებაზე გადასახადების გადახდით, სამკვი--რო ქონების გაქირავებით და სხვა. ზემოაღნიშნული--ან გამომდინარე, იმისათვის, რომ დადგენილად მივიჩნიოთ მემკვი--რის მიერ სამკვი--როს ფაქტობრივი ფლობით მიღების ფაქტი, აუცილებელია მემკვი--რემ მიუთითოს იმ გარემოებების არსებობაზე, რომლებიც მოწმობენ მის მიერ სამკვი--როს დაუფლებას ან მართვას და წარმოადგინოს ამ გარემოებების დამადასტურებელი მტკიცებულებები. მოსარჩელის მითითებით, მან სამკვი--რო მიიღო და დაეუფლა მამკვი--რებლის პასივს, მშობლების მოძრავ ნივთებს, რითაც გამოხატა სამკვი--როს მიღების აშკარა და ცალსახა სურვილი, ნება სამკვი--როს მიღებისა, შესაბამისად მის მიერ განხორციელებული ქმედები--ან გამომდინარე, ობიექტურად ითვლებოდა სადავო ქონების გარკვეული ნაწილის მესაკუთრედ.

მოცემულ შემთხვევაში სასამართლოს მიერ დადგენილია, რომ აი--ა ავ-----მა, მამის - ი---ე ას-----ის გარდაცვალების, 1--- წლის 1- იანვრის შემდეგ, 6 თვის ვადაში, ფაქტობრივი ფლობით მიიღო სამკვი--რო, რაც გამოიხატა იმაში, რომ მამკვი--რებლის გარდაცვალებისას საცხოვრებელ სახლში იმყოფებოდა და

მიცვალებულს, ასევე სახლთმფლობელობას უპატრონა მხოლოდ მან, ორმოცის გასვლის შემდეგ გადაეცა მოძრავი ნივთები: ჭალი, სხვადასხვა სახეობის ჭურჭელი, ოქროს საყურეები.

მხარეთა მიერ უდავოდაა მიჩნეული ფაქტობრივი გარემოება იმის თაობაზე, რომ ი---ე ას-----ის გარდაცვალების დროს მოპასუხე ლ----ა ხა-----ი საქართველოში არ იყო, იგი ჩამოვი--ა რუსეთის ფედერაციი--ან მამის დაკრძალვამდე, შესაბამისად, 1--- წლის 1- იანვრისათვის უძრავ ქონებაში მდებარე თ-----ი, აწ-- ----ს ქ.№1- იმყოფებოდა ა-----, მან განახორციელა მიცვალებულის პატრონობა, რაც ქმნის იმ ვარაუდის დაშვების შესაძლებლობას, რომ იგი დაეუფლა სიცოცხლეში ი---ე ას-----ის სარგებლობაში არსებულ, სადავო საცხოვრებელ სახლში განთავსებულ მოძრავ ნივთებს. საქმეში არ არის წარმოდგენილი რაიმე სახის მტკიცებულება, რაც დაადასტურებდა იმ გარემოებას, რომ აი--ა ავ-----ს არ ჰქონია ნება მიეღო მშობლების სამკვი--რო ქონება. მოძრავი ნივთების ფაქტობრივად დაუფლებისა და მიღების ფაქტს ადასტურებენ მოწმეები გ----- ს-----ი და ს-----ა დ-----ი, რომელთა დაინტერესება საქმის შედეგით არ იკვეთება. აღნიშნული ჩვენების გასაქარწყლებლად სასამართლო ვერ გაიზიარებს მოპასუხის მოწმეთა განმარტებებს, ვინაი--ან ისინი არ ფლობენ კონკრეტულ და ზუსტ ინფორმაციას სადავო პერიოდში ზემოხსენებულ მოძრავ ნივთებთან მიმართებით.

საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებათა ერთობლიობა - ზემოაღნიშნული ნორმების თანახმად, ქმნის პრეზუმფციას იმისას, რომ ა----- ფაქტობრივად დაეუფლა დედის სამკვი--რო ქონებას. პრეზუმირებული ფაქტის გამაქარწყლებელი და უარყოფელი უტყუარი მტკიცებულებები მოპასუხეს არ წარმოუდგენია.

გარდა ამისა, დადგენილია, რომ ლ----ა ხა-----მა მიმართა ნოტარიუსს განცხადებით სამკვი--როს მიღების თაობაზე 2008 წლის 1 ივლისს, როგორც წარმოდგენილი სამკვი--რო მოწმობით და ნოტარიუს ნ-----ის მიერ წარმოდგენილი შესაგებლი--ან ირკვევა, განაცხადისას არ განუმარტა ნოტარიუსს, რომ მას ჰყავდა და და არ აღუნიშნავს დის არსებობის თაობაზე, მოსარჩელის მოსაზრებით, მოპასუხე ვალდებული იყო განეცხადებინა მეორე მემკვი--რის შესახებ და პრეტენზია განეცხადებინა დანაშთი ქონების მხოლოდ ერთ მეორედ ნაწილზე.

კანონმდებელი პირდაპირი მნიშვნელობით არ ითვალისწინებს სამკვი--როს მისაღებად სანოტარო ორგანოში განაცხადისას განმცხადებელი მემკვი--რის ვალდებულებას სხვა მემკვი--რეებისათვის შეტყობინების თაობაზე. კანონმდებელი მემკვი--რეს სხვა მემკვი--რეთა ადგილსამყოფლის დადგენის მოვალეობას, ასევე სამკვი--როს მისაღებად მემკვი--რეთა მოსაწვევად გონივრული ზომების მიღებას აკისრებს იმ შემთხვევაში, როდესაც მემკვი--რეთა შორის არიან პირები, რომელთა ადგილსამყოფელიც ცნობილი არ არის - სამოქალაქო კოდექსის 1478-ე მუხლი. მაგრამ მოცემულ სადავო საკითხის

შეფასებისას გასათვალისწინებელია სამოქალაქო სამართლის პრინციპები, კერძოდ კი კეთილსინდისიერების პრინციპი: სამოქალაქო კოდექსის მე-8 მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად, სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილენი ვალდებული არიან, კეთილსინდისიერად განახორციელონ თავიანთი უ---ებები და მოვალეობანი. როგორც ზოგადი პრინციპი კერძო სამართლის სუბიექტთა კეთილსინდისიერების ფარგლებში მოქმედების ვალდებულება არსებობს მემკვი--რეობით სამართლებრივ ურთიერთობებშიც. კეთილსი--ნისიერი ქცევა სამოქალაქო ბრუნვის მონაწილეთა ერთმანეთის უ---ებებისადმი გულისხმიერებითა და პატივისცემით მოქმედებას გულისხმობს და დაარღვია თუ არა იგი მხარემ ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში ინდივი--უალ--რი მი--გომით უნდა გადაწყდეს.

ლ---ა ხა-----ისთვის ცნობილი იყო მოსარჩელის არსებობის შესახებ და ამდენად, მის მიერ შეტყობინების არ გაგზავნა ა-----სთვის, რომ აპირებდა მიემართა ნოტარიუ--სათვის სამკვი--რო მოწმობის მისაღებად, არ შეიძლება ჩაითვალოს კეთილსინდისიერ ქცევად მისი მხრი--ან.

ამდენად, საქმეზე დადგენილ გარემოებათა ურთიერთშეჯერებისა და შეფასების შედეგად, ლ---ა ხა-----ის მიერ დის არსებობის შესახებ ნოტარიუსთან განაცხადში არ მითითება, უნდა შეფასდეს კეთილსინდისიერების პრინციპის ისეთ დარღვევად, რომელიც სამკვი--რო მოწმობაში ცვლილების შეტანას შეიძლება დაედოს საფუძვლად.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8 მუხლის მე-3 ნაწილზე მითითებით სასამართლო განმარტავს, რომ სამოქალაქო სამართალ--რთიერთობების მომწესრიგებელი ნორმების ამოსავალი წერტილია ბუნებითი სამართლიანობის აღდგენა, შესაბამისად სამოქალაქო სამართალბრუნვაში ქცევის სტანდარტის განმსაზღვრელია სამართლიანობა, კეთილსინდისიერება და ზნეობრიობა. ყველა ადამიანი სამოქალაქო უ---ება-მოვალეობების მატარებელია. სამოქალაქო უ---ების მართლზომიერი რელიზაცია კი საზოგადოებაში სტაბილ--რი გარემოს შექმნის გარანტიაა. თითოეული მოქალაქე ვალდებულია თავისი უ---ება განახორციელოს იმგვარად, რომ დაუშვებლად არ ხელყოს სხვისი უ---ება.

შესაბამისად იმის გათვალისწინებით, რომ მამკვი--რებელს დარჩა ორი კანონით პირველი რიგის მემკვი--რე, მოსარჩელის წილი სადავო ქონები--ან განისაზღვრება ქონების $\frac{1}{2}$ ნაწილით, რის გამოც ა-----ს სარჩელი აღირიცხოს მესაკუთრედ, საჯარო რეესტრში ლ---ა

ხა-----ის სახელზე რიცხული უძრავი ქონების მდებარე - თ-----ი, აწ-----ს ქუჩა №1-, მიწის (უძრავი ქონების) საკადასტრო კოდი: №0-----.0-- , 8/40 ნაწილი--ან $\frac{1}{2}$ წილზე საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს.

2.14. სამოქალაქო კოდექსის 1503-ე მუხლის თანახმად, სამკვი--რო მოწმობა შეიძლება გაიცეს როგორც მთელ სამკვი--როზე ასევე მის ნაწილზე. მოწმობა

მიეცემა ყველა მემკვი--რეს ერთად ან თითოეულს ცალ-ცალკე მათი სურვილისამებრ. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1433-ე მუხლის თანახმად, მიღებული სამკვი--რო მემკვი--რის საკუთრებად ითვლება მემკვი--რეობის გახსნის დღი--ან. ვინაი--ან, ა----- წარმოადგენს მამის სამკვი--რო ქონები--ან $\frac{1}{2}$ ნაწილის საკუთრების უ-----ების მიღებაზე უ-----ებამოსილების მქონე პირს, შესაბამისად არსებობს ნოტარიუს ნ-----ის მიერ 2008 წლის 01 ივლისს გაცემულ №2- 5-- სამკვი--რო მოწმობაში ცვლილებების შეტანის სამართლებრივი და ფაქტობრივი საფუძველი.

3. სააპელაციო საჩივრის საფუძვლები

სააპელაციო საჩივრის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები:

3.1. აპელანტის განმარტებით, გადაწყვეტილების 3.2.9. ქვეპუნქტში სასამართლომ მიუთითა, რომ **მოწმებმა ი---ე ას-----მა და ს-----ა დ-----იანმა დაადასტურეს ა-----ს მიერ მამის მემკვი--რეობის მფლობელობის ფაქტი, რაც არის სიცრუე, ვინაი--ან არსებობს სასამართლოს აუდიო ჩანაწერი სადაც ნ---ლად ისმის მოწმეების ხმა და ისინი არა თუ ადასტურებენ მამის გარდაცვალების შემდგომ სამკვი--რო ქონების მიღებას, არამედ ორივე მოწმემ ნ---ლად განაცხადეს რომ აი--ა ავ-----მა ეს ნივთები, რომელზედაც სასამართლო ამყარებს თავის სამართლებრივ საფუძვლებს გადაწყვეტილების გამოტანის დროს მიიღო გათხოვების დროს მზითვის სახით, ერთ-ერთმა მოწმე ბატონმა ი---ემ თქვა მამის ანუ მამკვი--რებელის სიცოცხლეში რამდენიმეჯერმე დაკი--ა ჭალი იქ გარდაცვალების შემდეგ არ უხსენებია, ასევე ქ-მა ს-----ამ ორჯელ დაადასტურა რომ აი--ა ავ-----მა ოქროულობა მზითვის სახით მიიღო გათხოვების შემდეგ და ჯერ კი--ევ მამკვი--რებელის სიცოცხლეში.** გასაოცარია სასამართლოს მიერ სხვა მოწმეების უგულვლყოფა, სადაც წლების მიხედვით ადასტურებენ აღნიშნული ავეჯის შეძენას მან გადაწყვეტილებაში არც კი იმსჯელა სხვა მოწმეების ჩვენებაზე. **მხოლოდ და მხოლოდ დაყრდნო მოსარჩელე ა-----ს მოწმეთა ჩვენებებს და ისიც არასწორად განმარტა.** საკვირველია სასამართლოს გადაწყვეტილების სამართლებრივი საფუძვლები, სადაც არ არსებობდა ფლობელობის დადასურების არცერთი ფაქტი და მან რომელი მტკიცებულებებზე დაყრდნობით გამოტანა გადაწყვეტილება ჩვენთვის უცნობა. აღნიშნული გადაწყვეტილება ნ---ლად მიუთითებს მის მიკერძოვებაზე და არასამართლიანობაზე, ჩემს ამ არგუმენტაციას დაადასტურებს ის სხდომის ოქმების აუდიო ჩანაწერები, რომლებიც საქმეშია.

3.1. აპელანტის განმარტებით, სასამართლომ გამოიყენა კანონი მაგრამ არასწორად, ვინაი--ან საქმის მასალაბი--ან და სასამართლო სხდომის ოქმი--ან ნ---ლად იკვეთება რომ მოწინააღმდეგე მხარე ა----- ვერ ადასტურებდა მფლობელობის ფაქტს, რითაც უნდა მიეღო 18 წლის წინ გარდაცვლილი მამის

მემკვი--რეობა, საოცარია ცალმხრივად რატომ იმსჯელა. სხვა მოწმეები რომლებიც ადასტურებენ წლების მიხედვით იმ ნივთების შეძენას, რომელზეც დაყრდნობითაც მოსამართლემ გამოიტანა გადაწყვეტილება გადაწყვეტილებაში ნამსჯელიც არ არის.

4. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების დასაბუთება

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 3-7-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად, სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 386-ე მუხლის შესაბამისად, თუ სააპელაციო საჩივარი დასაშვებია და საქმე პირველი ინსტანციის სასამართლოს არ უბრუნდება, სააპელაციო სასამართლო თვითონ იღებს გადაწყვეტილებას საქმეზე. იგი თავისი განჩინებით უარს ამბობს სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე ან გასაჩივრებული გადაწყვეტილების შეცვლით იღებს ახალ გადაწყვეტილებას.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 390-ე მუხლის საფუძველზე სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება, რომლითაც საქმე ხელმეორედ არ წყდება არსებითად, მიიღება განჩინების ფორმით. განჩინება სამოტივაციო ნაწილის ნაცვლად უნდა შეიცავდეს მოკლე დასაბუთებას გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების ან უცვლელად დატოვების შესახებ.

სააპელაციო პალატა საქმის მასალებში წარმოდგენილი მტკიცებულებების საფუძველზე დადგენილად მიიჩნევს შემდეგ ფაქტობრივ გარემოებებს:

მოსარჩელის ლ---ა ხა-----ის მამკვი--რეული ივ-----
რეგისტრირებული იყო თ-----ში აწ-----ს ქ.№1--ში მდებარე
სახლთმფლობელობის თანამესაკუთრედ; ი---ე ას-----ი გარდაიცვალა 1--- წლის
1- ი-----ს; ი---ე ას-----ს დარჩა სამი პირველი რიგის მემკვი--რე ; მეუღლე - ქ-----
----- და ქალიშვილები : მოსარჩელე ა-----, მოპასუხე ლ---ა ხა-----ი;
ი---ე ას-----ის სამკვი--რო ფაქტობრივი ფლობის საფუძველით 2008 წლის 01
ივლისის N2- 5-- სამკვი--რო მოწმობის საფუძველზე სრულად მიიღო მოპასუხე
ლ---ა ხა-----მა, რომლის მიერაც ნოტარიუ-- არ იქნა ინფორმირებული სხვა
კანონისმიერი მემკვი--რის არსებობის შესახებ; ამასთან, თავის მხრივ არც ა-----

-----სთვის იყო ცნობილი, რომ სამკვი--რო მოწმობა გაცემული იქნა მხოლოდ ლ---
-ა ხ-----ზე; ი---ე ას-----ის გარდაცვალების შემდეგ 6 თვის ვადაში, აი--
ავ-----ს მამის სამკვი--რო ქონების მიღების მიზნით სამკვი--რო მოწმობის
მისაღებად სანოტარო ორგანოსათვის განცხადებით არ მიუმართავს;

**სააპელაციო პალატა იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს
პოზიციას იმის შესახებ, რომ საქმის მასალებით დადგენილია ივ-----
----ს გარდაცვალების შემდეგ 6 თვის ვადაში მოსარჩელე ა-----ს
მიერ მამის სამკვი--როს ფაქტობრივი დაუ---ებით მიღების ნების
გამოვლენა, რაც გამოიხატა იმაში, რომ ის სამკვი--რებლის
გარდაცვალებისას იმყოფებოდა რა სამკვი--რო საცხოვრებელ სახლში,
მხოლოდ მან უპატრონა მიცვალებულს, ასევე სახლთმფლობელობას და
ორმოცის გასვლის შემდეგ დედისგან გადაეცა სამკვი--როში შემავალი
სხვადასხვა მოძრავი ნივთები: ჭაღი, ჭურჭელი, ოქროს საყურეები;**

სააპელაციო პალატა არ იზიარებს აპელანტის პოზიციას იმის შესახებ, რომ
პირველი ინსტანციის სასამართლომ მოსარჩელის მიერ სამკვი--როს დაუ---ების
ფაქტის დასადგენად არასწორად შეაფასა საქმის მასალები, კერძოდ, მოწმეთა
ჩვენებები და განმარტავს რომ საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებების:
მხარეთა ახსნა-განმარტებების და მოწმეთა ჩვენებების ერთობლიობაში
შეფასება იძლევა იმ დასკვნის გაკეთების საფუძველს, რომ მოსარჩელემ სამკვი--
რებლის გარდაცვალები--ან სამკვი--როს მიღების კანონით განსაზღვრულ ვადაში
გამოავლინა სამკვი--როს დაუ---ების ნება და ფაქტობრივად დაეპატრონა კი--ეც
სამკვი--როში შემავალ ნივთებს; კერძოდ, მხარეები სადაოდ არ ხდიან იმ
გარემოებას, რომ ი---ე ას-----ის გარდაცვალების დღეს მოპასუხე ლ----ა ხა-----
ი საქართველოში არ იმყოფებოდა, სამკვი--რო უძრავ ქონებაში იმყოფებოდა
მხოლოდ ა-----, რომელმაც განახორციელა რა მიცვალებულის პატრონობა,
შესაბამისად, დაეუ---ა სამკვი--რო ქონებაში განთავსებულ ნივთებს; ამასთან,
მოსარჩელის მოწმის გ----- ს-----ის განმარტებით, იგი კარგად იცნობდა ი---ე ას---
-----ს, ახსოვს მისი გარდაცვალების თარიღი, ვინაი--ან ემთხვევა უ---ის ნ-----
-----ის დღესასწაულს. იგი არის ხელოსანი და ი---ე ას-----ის „დამარხვის
შემდეგ“ პერიოდში, მძახლის, დ----- ავ-----ის თხოვნით, ჩამოკი--ა ჭაღი,
რომელიც ამ უკანასკნელის მითითებით „იყო სიმამრის მხრი--ან“, ხოლო მოწმე
ს-----ა დ-----ის, განმარტებით, „დებმა მამა რომ გარდაიცვალა გაიყვეს ლ--
სტრა, ყავის სერვიზი, ჩეხური სადილის სერვიზი, ჩაის სერვიზი... დედა რომ
გარდაიცვალა აი--ას შეხვდა საყურეები, ცეფები და ბეჭედი“.; სააპელაციო პალატა
მიუთითებს, რომ სააპელაციო სასამართლოში საქმის განხილვისას სასამართლო
სხდომაზე აპელანტმა დაადასტურა, რომ დედამ მამის გარდაცვალების შემდეგ აი--
-ას გადასცა ძვირფასი საყურეები და ბეჭედი;

სააპელაციო პალატა იზიარებს პირველი ინსტანციის პოზიციას იმის შესახებ, რომ
მოპასუხის მოწმეთა განმარტებებში გადმოცემული არათანმიმდევრული და
არაზუსტი ინფორმაციით ვერ იქნა გაქარწყლებული მოძრავი ნივთების დაუ---
ების გზით მოსარჩელის მიერ სამკვი--როს მიღების ფაქტი;

სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების პირობებში, პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორი სამართლებრივი შეფასებები გააკეთა საქმისათვის მნიშვნელოვან საკითხებთან დაკავშირებით და სწორად შეაფასა მხარეთა შორის არსებული მატერიალ--რ-სამართლებრივი ურთიერთობი--ან გამომდინარე მხარეთა უ---ება-მოვალეობები, რის შედეგადაც სასამართლო მივი--ა სწორ გადაწყვეტილებამდე.

სააპელაციო პალატა მიუთითებს სამოქალაქო კოდექსის 1421-ე მუხლზე, რომლის თანახმად, მემკვი--რის მიერ სამკვი--რო მიღებულად ითვლება, როდესაც იგი სამკვი--როს გახსნის ადგილის სანოტარო ორგანოში შეიტანს განცხადებას სამკვი--როს მიღების შესახებ ან ფაქტობრივად შეუდგება სამკვი--როს ფლობას ან მართვას, რაც უდავოდ მოწმობს, რომ მან სამკვი--რო მიიღო. თუ მემკვი--რე ფაქტობრივად შეუდგა სამკვი--როს ნაწილის ფლობას, ითვლება, რომ მან მთლიანად მიიღო სამკვი--რო, რაშიც უნდა გამოიხატებოდეს და სადაც არ უნდა იყოს იგი. ამავე კოდექსის 1424-ე მუხლით, სამკვი--რო მიღებული უნდა იქნეს ექვსი თვის განმავლობაში სამკვი--როს გახსნის დღი--ან ; აღნიშნული ნორმის შესაბამისად უნდა არსებობდეს მემკვი--რის მიერ სამკვი--როს მიღების ნება და სამკვი--როს მიღების მიზნით განხორციელებული მოქმედებების არსებობის ფაქტი, რომლებიც თავის მხრის ადასტურებენ სამკვი--რო ქონების ფლობასა და მართვას. ასეთად შესაძლებელია მიჩნეული იქნას მამკვი--რებლის გარდაცვალების შემდეგ მემკვი--რის ცხოვრება იმავე საცხოვრებელ სახლში და/ან სხვა ისეთი ქმედებები, როდესაც მემკვი--რე არ ფლობს მამკვი--რებლის ნივთებს, მაგრამ მისი მოქმედები--ან დასტურება, რომ სამკვი--როს თავისად მიიჩნევს;

სააპელაციო პალატა ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობას, რომ სამკვი--როს გახსნის შედეგად მემკვი--რეობის მიღებისათვის მხოლოდ მემკვი--რეობის უ---ების ქონა საკმარისი არ არის, არამედ აღნიშნული უ---ების სარეალიზაციოდ აუცილებელია კონკრეტული მოქმედების განხორციელება - მემკვი--რეობის მიღება, რაც ცალმხრივი გარიგებაა, რომელიც გამოხატავს მემკვი--რის მიერ სამკვი--როს მიღების სურვილს, მემკვი--რის ნებას გახდეს სამკვი--რო ქონების მესაკუთრე; ასევე სწორია პირველი ინსტანციის სასამართლოს მსჯელობა, რომ სამკვი--როს ფაქტობრივი ფლობა და მართვა შეიძლება სხვადასხვა გზით განხორციელდეს, ხოლო იმისათვის, რომ დადგენილად მივიჩნიოთ მემკვი--რის მიერ სამკვი--როს ფაქტობრივი ფლობით მიღების ფაქტი, აუცილებელია მემკვი--რემ მიუთითოს იმ გარემოებების არსებობაზე, რომლებიც მოწმობენ მის მიერ სამკვი--როს დაუ---ებას ან მართვას და წარმოადგინოს ამ გარემოებების დამადასტურებელი მტკიცებულებები; მოცემულ სადაო შემთხვევაში მოსარჩელის მითითება იმის შესახებ, რომ ის დაუ---ა მამკვი--რებლის მოძრავ ნივთებს, რითაც გამოხატა სამკვი--როს მიღების აშკარა და ცალსახა სურვილი, იძლევა იმ დასკვნის გაკეთების შესაძლებლობას, რომ მოსარჩელე თავს მიიჩნევდა სადავო ქონების გარკვეული ნაწილის მესაკუთრედ.

სააპელაციო პალატა ასევე იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებას მოპასუხე ლ---ა ხა-----ის მიერ სხვა მემკვი--რის არსებობის ფაქტის დამალვის შეფასების თაობაზე და განმარტავს, რომ კანონმდებელი პირდაპირი მნიშვნელობით არ ითვალისწინებს სამკვი--როს მისაღებად სანოტარო ორგანოში განაცხადისას განმცხადებელი მემკვი--რის ვალდებულებას სხვა მემკვი--რებისათვის შეტყობინების თაობაზე, მაგრამ მოცემულ სადავო საკითხის შეფასებისას გასათვალისწინებელია სამოქალაქო სამართლის პრინციპები, კერძოდ კი კეთილსინდისიერების პრინციპი: სამოქალაქო კოდექსის მე-8 მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად, სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილენი ვალდებული არიან, კეთილსინდისიერად განახორციელონ თავიანთი უ---ებები და მოვალეობანი. როგორც ზოგადი პრინციპი კერძო სამართლის სუბიექტთა კეთილსინდისიერების ფარგლებში მოქმედების ვალდებულება არსებობს მემკვი--რეობით სამართლებრივ ურთიერთობებშიც. კეთილსინდისიერი ქცევა სამოქალაქო ბრუნვის მონაწილეთა ერთმანეთის უ---ებებისადმი გულისხმიერებითა და პატივისცემით მოქმედებას გულისხმობს და დაარღვია თუ არა იგი მხარემ ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში ინდივი--უალ--რი მი--გომით უნდა გადაწყდეს. ლ---ა ხა-----ისთვის ცნობილი იყო მოსარჩელის არსებობის შესახებ და ამდენად, მის მიერ შეტყობინების არ გაგზავნა ა-----სთვის, რომ აპირებდა მიემართა ნოტარიუ--სათვის სამკვი--რო მოწმობის მისაღებად, არ შეიძლება ჩაითვალოს კეთილსინდისიერ ქცევად მისი მხრი--ან.

სააპელაციო პალატა იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს აპოზიციას, რომ საქმეზე დადგენილ გარემოებათა ურთიერთშეჯერებისა და შეფასების შედეგად, ლ---ა ხა-----ის მიერ დის არსებობის შესახებ ნოტარიუსთან განაცხადში არ მითითება, უნდა შეფასდეს კეთილსინდისიერების პრინციპის ისეთ დარღვევად, რომელიც სამკვი--რო მოწმობაში ცვლილების შეტანას შეიძლება დაედოს საფუძვლად. შესაბამისად იმის გათვალისწინებით, რომ მამკვი--რებელს დარჩა ორი კანონით პირველი რიგის მემკვი--რე, მოსარჩელის წილი სადავო ქონები--ან განისაზღვრება ქონების $\frac{1}{2}$ ნაწილით, რის გამოც ა-----ს სარჩელი აღირიცხოს მესაკუთრედ, საჯარო რეესტრში ლ---ახა-----ის სახელზე რიცხული უძრავი ქონების მდებარე - თ-----ი, აწ-----ს ქუჩა №1-, მიწის (უძრავი ქონების) საკადასტრო კოდი: №0-----.0-, 8/40 ნაწილი--ან $\frac{1}{2}$ წილზე საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს; სამოქალაქო კოდექსის 1503-ე მუხლის თანახმად, სამკვი--რო მოწმობა შეიძლება გაიცეს როგორც მთელ სამკვი--როზე ასევე მის ნაწილზე. მოწმობა მიეცემა ყველა მემკვი--რეს ერთად ან თითოეულს ცალ-ცალკე მათი სურვილისამებრ. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1433-ე მუხლის თანახმად, მიღებული სამკვი--რო მემკვი--რის საკუთრებად ითვლება მემკვი--რეობის გახსნის დღი--ან. ვინაი--ან, ა----- წარმოადგენს მამის სამკვი--რო ქონები--ან $\frac{1}{2}$ ნაწილის საკუთრების უ---ების მიღებაზე უ---ებამოსილების მქონე პირს, შესაბამისად არსებობს ნოტარიუს ნ-----ის მიერ 2008 წლის 01 ივლისს გაცემულ №2- 5-- სამკვი--რო მოწმობაში ცვლილებების შეტანის სამართლებრივი და ფაქტობრივი საფუძველი.

თ-----ის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატა საქმის გარემოებების და სააპელაციო საჩივრის საფუძვლების შეფასებისას მი--ის იმ დასკვნამდე, რომ აპელანტმა ვერ უზრუნველყო გასაჩივრებული გადაწყვეტილების საპირისპიროდ შესაბამისი, მტკიცებულებებით გამყარებული, დასაბუთებული პრეტენზიის წარმოდგენა. ის დასაბუთება, რაც აპელანტმა შეთავაზა სასამართლოს არ იძლევა თ-----ის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 10 ივლისის გადაწყვეტილების გაუქმებისათვის საკმარის საფუძველს.

5. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

პალატა მიიჩნევს, რომ სააპელაციო საჩივრებში მითითებული გარემოებები არ ქმნიან სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებულ შემადგენლობას და გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების პროცესუალ--რ-სამართლებრივ საფუძვლებს, შესაბამისად, პალატა ეთანხმება გასაჩივრებულ გადაწყვეტილებას და ასკვნის, რომ იგი უცვლელად უნდა იქნეს დატოვებული.

6. საპროცესო ხარჯები

სააპელაციო საჩივრის დაუკმაყოფილებლობის გამო არ არსებობს წანამძღვრები სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის მიხედვით მხარეთა შორის სასამართლო ხარჯების განაწილებისათვის.

სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატამ

და ა დ გ ი ნ ა :

1. ლ---ა ხა-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. ამ საქმეზე თ-----ის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 10 ივლისის გადაწყვეტილება დარჩეს უცვლელი.
4. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საქართველოს უზენაეს სასამართლოში დასაბუთებული განჩინების ჩაბარები--ან 21 დღის ვადაში, სარეზოლ--ციო ნაწილის მე 5 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით თ-----ის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით;
5. განჩინების გასაჩივრების მსურველი მხარე (მისი წარმომადგენელი), თუ ის ესწრება განჩინების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია განჩინების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია, განჩინების სარეზოლ--ციო ნაწილის გამოცხადები--ან არა უადრეს მე-20 და არა უგვიანეს 30-ე დღისა, გამოცხადდეს თ-

----ის სააპელაციო სასამართლოში და ჩაიბაროს განჩინების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება განჩინების გამოცხადები--ან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

თავმჯდომარე

ქეთევან დუგლაძე

მოსამართლეები:

ანა გოგიშვილი

ლევან გვარამია